

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО**

Інститут педагогіки, психології і мистецтв
(повна назва інституту, факультету)

Кафедра психології
(повна назва кафедри)

ДИПЛОМНА РОБОТА

на тему: **МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ І ЇХ ВПЛИВ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ СТУДЕНТСЬКОГО КОЛЕКТИВУ** **НА**

Студента 4 курсу ДПС групи

Галузі знань 0301 Соціально-політичні науки

Напрямок підготовки 6.030102 Психологія

Вечірка Антона Олександровича
(прізвище, ім'я, по батькові)

Науковий керівник: кандидат психологічних наук, доцент

Антонюк Микола Степанович
(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Вінниця – 2016 рік

ЗМІСТ

ВСТУП
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИКО – МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ
1.1 Психологічний аналіз особливостей міжособистісних відносин.....
1.2 Психологічні аспекти впливу міжособистісних стосунків на формування студентського колективу
1.3 Соціально - психологічні детермінанти , які впливають на формування студентського колективу.....
РОЗДІЛ II. ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ	
2.1. Методологічні засади експериментального дослідження взаємодії студентів у колективі
2.2. Аналіз впливу міжособистісних стосунків на формування студентського колективу.....
РОЗДІЛ III. ОСНОВНІ КОРЕКЦІЙНІ ЗАСАДИ ПРИ РОБОТІ ПРИ РОБОТІ У СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ
3.1. Вплив корекційної роботи на динаміку групи
3.2 . Особливості корекційної роботи у студентському колективі.....
ВИСНОВОК
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
ДОДОТКИ

Вступ

Актуальність дослідження. Інтегральні процеси, що є ознакою сучасних соціальних змін, обумовлюють нагальну потребу до виявлення особливостей життєдіяльності студентського колективу, його структурних компонентів, різних видів діяльності. Необхідно орієнтуватись на формування сприятливих міжособистісних відносин студентів. Це допоможе уникнути багатьох труднощів, що виникають в їхньому навчанні у вищому навчальному закладі: полегшити період

адаптації першокурсників у вузі, створити психологічно комфортні умови для розвитку творчого потенціалу студентів, їх професійної підготовки й становлення майбутніх фахівців тощо.

Для здійснення подібного роду педагогічної діяльності на практиці необхідна наявність ефективних методів формування сприятливих міжособистісних відносин у студентському колективі, які враховували вікові особливості студентів і легко б застосовувалися в умовах сучасної вищої школи. Це означає, що педагогічна практика має потребу в сучасних методах навчання й виховання, які сприяють виробленню в студентів навичок конструктивного міжособистісного спілкування й продуктивної взаємодії в колективі. Важливо, щоб ці методи також дозволяли молоді виробити вміння протистояти негативним тенденціям у розвитку суспільства, життєвим обставинам, що заважають розвитку індивідуальності. Тому вивчення особливостей міжособистісних відносин у студентському колективі є досить актуальним у наш час.

Різні аспекти проблеми оптимізації соціально-психологічних відносин у колективі були предметом вивчення як вітчизняних, так і зарубіжних вчених (Ф. Олександр, Р. Бенедикт, Дж. Даллард, М. Мід, Н. Міллер, Р. Сірс, Т. Френч, В.М. Бехтерева, І. М. Сеченова, Г.І. Челпанов та ін.). Досить неоднозначно визначаються критерії виміру рівнів оптимізації соціально-психологічного

клімату в колективі, умови та психологічні механізми прискорення даного процесу на різних вікових етапах та у різних сферах життєдіяльності людини, недостатньо з'ясовані зовнішні та внутрішні чинники, а також питання про те, як впливають індивідуально-психологічні та особистісні характеристики суб'єкта на особливості оптимізації соціально-психологічного клімату в колективі. Ціла низка досліджень присвячена дослідженню клімату у колективі студентів-першокурсників (І. Варвара, М. Левченко, О. Мороз, Г. Панченко, В. Семиченко та ін.). Вчені наголошують на важливості дослідження даної проблеми, підкреслюючи при цьому, що прогрес оптимізації соціально-психологічного клімату в колективі неможливо виключити ні з процесів соціалізації і виховання, ні з життя взагалі, оскільки це «багатофакторний та багатовимірний процес входження особистості у нове соціальне оточення з метою спільної діяльності у напрямку прогресивної зміни як особистості, так і середовища» (О. Мороз).

Об'єкт дослідження – міжособистісні стосунки в студентському колективі

Предмет дослідження – вплив міжособистісних стосунків на психологічний клімат студентського колективу

Мета дослідження полягає у вивченні соціально - психологічних особливостей міжособистісних стосунків у студентському колективі.

Для досягнення основної мети було поставлено наступні завдання.

1. Вивчити і проаналізувати психологічну літературу з даної проблеми;
2. Охарактеризувати основні теоретичні підходи до проблеми розвитку міжособистісних стосунків у студентському колективі;
3. Провести експериментальне дослідження у студентському колективі;
4. Сформулювати висновки і рекомендації що до результатів проведеного дослідження особливостей міжособистісних стосунків у студентському колективі;

Практичне значення дослідження. Наше дослідження дозволяє поглибити розуміння особливостей міжособистісних стосунків у студентському колективі. Ця проблема займає в психології одне з провідних місць, будучи багатограним та інтегральним процесом, суттєво відбивається на ефективності діяльності і стані здоров'я особистості. Дослідження наявного рівня соціально-психологічного клімату в колективі студентів, як і дослідження їх адаптаційних ресурсів, будучи важливим психологічним і науковим завданням, дає можливість адекватно вирішити питання соціальної і психологічної профілактики формування дезадаптивних станів, попередження зриву оптимізації психологічного клімату в колективі в процесі навчальної діяльності.

Такі дослідження можуть бути застосовані для діагностики міжособистісних та міжгрупових взаємин з метою їх зміни, покращення і вдосконалення. Наприклад, куратор вивчивши результати такого дослідження може зробити висновок про свою групу і працювати у певному напрямку з метою корекції тих чи інших негативних моментів, які виявляються у дослідженні.

Експериментальна база – експериментальною базою слугували студенти Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського, юнаки та дівчата віком від 18 до 20 років кількість досліджуваних становила 40 осіб.

Методи дослідження - у ході дослідження було використано наступні методи: методи теоретичного дослідження, методи емпіричного дослідження предмета.

Список використаних джерел

1. Ананьев Б. Г. . Социальная психология / Б. Г. Ананьев. // Питер. – 1977. – С. 195
2. Берн Э. Игры, в которые играют люди. Люди, которые играют в игры / Э. Берн. // Мемфис. – 1992.
3. Бехтерев В. М. Коллективная рефлексология. / В. М. Бехтерев. // Питер. – 1921. – С. 556.
4. Гришина Н. В. . Психология конфликта / Н. В. . Гришина. – Питер: СПб, 2005. – 464 с.
5. Грушин Б. А. Массовое сознание / Б. А. Грушин. // Москва. – 1987. – С. 368.
6. Карнегі Д. Як завойовувати друзів та впливати на людей / Д. Карнегі. // Харків. – 2001. – С. 560.
7. Джелалі В. О. Психологія вирішення конфліктів / В. О. Джелалі. – Харків-Київ: Р. И. Ф, 2006. – 320 с.
8. Дуткевич Т. В. Конфліктологія з основами психології управління / Т. В. Дуткевич. // Либідь. – 2005. – С. 197.
9. Ішмуратов А. Т. Конфлікт і згода / А. Т. . Ішмуратов. // – Харків: Промінь,. – 1996. – С. 190
10. Герасіна Л. М. Конфліктологія: Підручник / Л. М. Герасіна, М. І. Панов. – Харків, 2002. – 256 с. – (Право).
11. Карнегі Д. Язык телодвижений: Как читать мысли других по их жестам / Д. Карнегі., 2000. – 272 с.
12. Киричук В. О. Основи психології / В. О. Киричук. // – Харків: Промінь, 2002. – 632 с.

13. Крысько В. Г. Социальная психология / В. Г. Крысько. – Минск: Харвест, 2004.
14. Лебон Т. Психология толп / Т. . Лебон. // Питер. – 1998. – С. 257.
15. Левчук Л. Т. Психоаналіз: історія, теорія, мистецька практика / Л. Т. Левчук. // – Харків: Промінь,. – 2002. – С. 255.
16. Ликсон Ч. В. Конфликт / Ч. В. Ликсон. – Питер: Паблицинг, 1997. – 160 с.
17. Ложкин Г. В. Практическая психология конфликта / Г. В. Ложкин. // СПб.: Лениздат,. – 2000. – С. 257.
18. Мацко Л. А. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт з дисципліни “Основи психології та педагогіки” / Л. А. Мацко. – Вінниця: ВНТУ, 2006. – 56 с.
19. Москаленко В. В. Соціальна психологія / В. В. . Москаленко. // – Харків: Промінь,. – 2005. – С. 624.
20. Орбан-Лембрик Л. Е. Соціальна психологія / Л. Е. Орбан-Лембрик. // СПб.: Лениздат,. – 2004. – С. 574.
21. Орбан-Лембрик Л. Е. Прикладна соціальна психологія / Л. Е. Орбан-Лембрик. // СПб.: Лениздат, 2006. – 560 с.
22. Осипова А. А. Манипуляції в общении и их нейтрализация / А. А. Осипова. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2006. – 220 с.
23. Поршнев Б. Ф. Социальная психология и история / Б. Ф. Поршнев. // М. – 1979. – С. 232.
24. Почебут Л. Г. Социальная психология толпы / Л. Г. Почебут. // СПб.: Лениздат,. – 2004. – С. 240.
25. Русинка І. І. Психологія / І. І. Русинка. // – Харків-Київ:. – 2007. – С. 367.

26. Сельченко К. В. Прикладная конфликтология / К. В. Сельченко. – Минск, 1999. – 624 с.
27. Смелзер Я. Социология / Я. Смелзер. // М. – 1994. – С. 109.
28. Тард Г. Мнение и толпа / Г. Тард. // СПб.: Лениздат,. – 1998. – С. 408.
29. Трофімова Ю. Л. Психологія / Ю. Л. Трофімова. // – Харків: Промінь,. – 2001. – С. 560.
30. Трухін І. О. Соціальна психологія спілкування / І. О. Трухін. // – Харків: Промінь,. – 2005. – С. 335.
31. Цигульська Т. Ф. Загальна та прикладна психологія / Т. Ф. Цигульська. // – Харків-Київ:. – 2000. – С. 195.
32. Цимбалюк І. М. Психологія спілкування / І. М. Цимбалюк. // – Харків: Промінь,. – 2004. – С. 298.
33. Цюрупа М. В. Основи конфліктології та теорії переговорів / М. В. Цюрупа. // – Харків-Київ:. – 2004. – С. 182.
34. Шостром А. П. Психологія общения / А. П. Шостром. – Минск: Попурри, 1996. – 398 с.